

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: CTT – Correios de Portugal

Strona przeciwna: Autoridade Tributária e Aduaneira

Sentencja

- 1) Artykuł 173 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej rozpatrywany w świetle zasad neutralności podatkowej, pewności prawa i proporcjonalności należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, aby państwo członkowskie zezwalające podatnikom, zgodnie z tym przepisem, na dokonanie odliczenia podatku od wartości dodanej (VAT) na podstawie wykorzystania całości lub części towarów i usług użytych do wykonania zarówno czynności rodzących prawo do odliczenia, jak i czynności nierodzących takiego prawa zakazało tym podatnikom dokonywania zmian metody odliczenia VAT po ustaleniu ostatecznej proporcji.
- 2) Artykuły 184–186 dyrektywy 2006/112 rozpatrywane w świetle zasad neutralności podatkowej, skuteczności i proporcjonalności należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, na mocy którego podatnikowi, który dokonał odliczeń podatku od wartości dodanej (VAT) naliczonego w związku z nabyciem towarów i usług użytych do wykonania zarówno czynności rodzących prawo do odliczenia, jak i czynności nierodzących takiego prawa według metody opartej na obrocie, odmawia się, po ustaleniu ostatecznej proporcji na podstawie art. 175 ust. 3 tej dyrektywy, możliwości skorygowania tych odliczeń przy użyciu metody wykorzystania w sytuacji, gdy:
  - dane państwo członkowskie zezwala podatnikom na podstawie art. 173 ust. 2 lit. c) wskazanej dyrektywy na dokonanie odliczenia VAT według wykorzystania całości lub części towarów i usług użytych do wykonania zarówno czynności rodzących prawo do odliczenia, jak i czynności nierodzących takiego prawa;
  - przy wyborze metody odliczenia podatnik nie był świadomy, działając w dobrej wierze, że transakcja, którą uważał za zwolnioną, w rzeczywistości nie była zwolniona;
  - nie upłynął jeszcze ogólny termin zawity określony w prawie krajowym dla celów dokonania korekty odliczeń i
  - zmiana metody odliczenia pozwala na ustalenie z większą dokładnością części VAT przypadającej na transakcje dające prawo do odliczenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 25 z 21.1.2019.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 14 maja 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Grondwettelijk Hof – Belgia) – Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophone / Ministerraad

(Sprawa C-667/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2009/138/WE – Ubezpieczenie ochrony prawnej – Artykuł 201 – Prawo do swobodnego wyboru pełnomocnika przez ubezpieczającego – Postępowanie sądowe – Pojęcie – Postępowanie mediacyjne)

(2020/C 240/14)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Grondwettelijk Hof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophone

Strona pozwana: Ministerraad

Sentencja

Wykładni art. 201 ust. 1 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (wyplacalność II) należy dokonywać w ten sposób, że pojęcie „dochodzenia [postępowania sądowego]”, o którym mowa w tym przepisie, obejmuje sądowe lub pozasądowe postępowanie mediacyjne, w którym sąd bierze lub może wziąć udział, zarówno w chwili wszczęcia tego postępowania, jak i po jego zakończeniu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 25 z 21.1.2019.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 14 maja 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour administrative – Luksemburg) – B i in. / Administration des contributions directes

(Sprawa C-749/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Artykuły 49 i 54 TFUE – Swoboda przedsiębiorczości – Przepisy podatkowe – Podatki dochodowe od osób prawnych – Spółki dominujące i spółki zależne – Pionowa i pozioma integracja podatkowa)

(2020/C 240/15)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour administrative

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: B i in.

Strona przeciwna: Administration des contributions directes

Sentencja

- 1) Artykuły 49 i 54 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, które zezwalają na pionową integrację podatkową między spółką dominującą będącą rezydentem lub położonym w tym państwie członkowskim stałym zakładem spółki dominującej niebędącej rezydentem a jej spółkami zależnymi będącymi rezydentami, a nie zezwalają na poziomą integrację podatkową między będącymi rezydentami spółkami zależnymi spółki dominującej niebędącej rezydentem.
- 2) Artykuły 49 i 54 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, których skutkiem jest zmuszenie spółki dominującej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim do rozwiązania pionowej integracji podatkowej istniejącej między jedną z jej spółek zależnych a szeregiem jej spółek pośrednio zależnych będących rezydentami w celu umożliwienia tej spółce zależnej przeprowadzenia poziomej integracji podatkowej z innymi, będącymi rezydentami spółkami zależnymi tej spółki dominującej, nawet gdy integrująca spółka zależna będąca rezydentem pozostaje taka sama, a rozwiązanie wertykalnej integracji podatkowej przed upływem minimalnego okresu istnienia integracji przewidzianego w prawie krajowym prowadzi do indywidualnej korekty opodatkowania danych spółek.
- 3) Zasady równoważności i skuteczności należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego dotyczącym systemu integracji podatkowej, które przewidują, że każdy wniosek o skorzystanie z takiego systemu musi zostać złożony do właściwego organu przed końcem pierwszego roku podatkowego, którego dotyczy wniosek o zastosowanie tego systemu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 93 z 11.3.2019.